

Qui es recorda d'Atlanta?

L'FBI no s'aclareix. Sis mesos després de l'atemptat dels Jocs Olímpics d'Atlanta, la policia americana continua sense conèixer els responsables del fet. El mite dels agents americans que resolen crims i conxorxes en un tres i no res queda per les novel·les o les sèries de televisió. En la vida real les coses passen d'una altra manera.

Poques hores després de l'explosió d'un artefacte en el cor de la ciutat olímpica, el màxim dirigent del COI, Joan Antoni Samaranch i els portaveus de les més altes autoritats americanes asseguraven que ja estaven en marxa tots els recursos necessaris per esbrinar què havia passat. La maquinària mediàtica també es va posar a funcionar al màxim per tranquil·litzar l'opinió mundial i els dies següents ens van inundar d'informacions de tota mena. La majoria sense cap valor. I d'altres falses de dalt a baix.

Aviat, ens van dir que el personatge central d'aquell fosc episodi –que va provocar dues víctimes mortals i una colla de ferits– era Richard Jewell, un vigilant jurat que va detectar primer que ningú la bossa que contenia la bomba i havia ajudat a desallotjar els voltants a corre-cuita, el que va evitar una carnisseria. Les principals cadenes de televisió el convertiren en l'heroi del moment i la seva imatge riallera va aparèixer de cap a cap del món.

Però, mira per on, tan sols tres dies després de l'atemptat, Jewell va caure en desgràcia i els mateixos mitjans informatius que l'havien omplert de lloances poques hores abans començar a presentar-lo com el sospitós número u de la investigació que un equip especial de l'FBI feia a Atlanta. El linxament va ser immediat. En cap de policia local fins i tot va fer una conferència de premsa en què explicava el currículum de Richard Jewell i assegurava que, anys enrere, va ser expulsat del cos per... haver abonyegat un parell de cotxes en un aparcament de la mateixa comissaria. Patètic. També es va filtrar una nova versió que apuntava, tendenciosament, que si Jewell havia trobat primer que ningú la bomba era senzillament perquè ell mateix l'havia col·locada. I així una colla de dies fins que l'afer va perdre actualitat. Després, silenci absolut.

Richard Jewell –heroi per un dia– va sortir malparat de les olimpíades d'Atlanta. L'FBI va estar darrere seu tres mesos però mai no li van provar res. Va perdre la feina fins que fa poc n'ha trobat una de nova com a vigilant en una emissora de ràdio. Finalment, el Departament de Justícia ha obert dues investigacions internes sobre els procediments de l'FBI contra ell. Les conclusions poden ser esgarrioses i segurament rodaran caps a dojo.

D'aquesta manera ha sortit a la llum que, dos dies després de l'atemptat, Jewell va rebre una trucada telefònica de Tim Attaway, un amic de l'FBI. Li va dir que volia que li expliqués amb detall el seu acte d'heroisme i Jewell el va convidar a dinar. Després, Jewell va saber que el seu "amic" Tim anava farcit de *micros* i que tota la conversa havia estat gravada. Però això no és tot. L'endemà, dos nous agents de l'FBI van demanar a Jewell de participar en el rodatge d'un vídeo de formació sobre la manera d'interrogar els testimonis. Havia de fer el paper d'un testimoni que estava d'acord a renunciar als seus drets, protegits per la constitució, de no respondre a les preguntes i d'avisar el seu advocat. El parany és una mica grogler. Jewell no ho veu clar i, a pesar dels esforços de l'FBI per evitar-ho, contacta amb el seu advocat que li aconsella de sortir immediatament de l'edi-

XAVIER VINADER

"Tan sols tres dies després de l'atemptat, Jewell va caure en desgràcia i els mateixos mitjans que l'havien omplert de lloances començaren a presentar-lo com el sospitós número u."

fici federal. "Volien que fes una declaració en vídeo i després, haurien dit que havia renunciat al seus drets –han explicat els advocats del guàrdia jurat–. Era una violació intencionada dels seus drets constitucionals". Els investigadors del Departament de Justícia també estan darrere de l'agent policial que va telefonar a un diari local per revelar que Jewell era el sospitós principal i va provocar que tots els mitjans de comunicació se li tiressin al damunt.

En aquest cas, no val argumentar que tothom es pot equivocar. Els agents de l'FBI no tan sols es van capficar en la "pista Jewell" sinó que van oblidar qualsevol altre indicatiu. Un fiasco en la investigació de gran magnitud. I això sense tenir en compte que, a uns quants centenars de quilòmetres d'Atlanta, la investigació sobre l'explosió del Boeing de la TWA continua en punt mort. Decididament, l'estiu passat no va provar gens a l'FBI. ■